

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 15. januar 2014
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: DEPNW1
Sags nr.: 1306199
Dok nr.: 1362635

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 13. december stillet følgende spørgsmål nr. 316 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 316:

”Ministeren bedes kommentere konklusionerne i KORA rapporten ”Social- og sundhedsassistenter på hospitaler, udbredelse, arbejdsopgaver og arbejdsdeling (jf. SUU alm. del – bilag 190), herunder især de store regionale forskelle i faggruppens andel af plejepersonalet. Hvilke overvejelser giver konklusionerne ministeren anledning til?”

Svar:

Jeg mener, vi skal tilrettelægge vores sundhedsvæsen, så vi sikrer borgerne den bedst mulige behandling. En forudsætning herfor er naturligvis dygtige medarbejdere og en hensigtsmæssig planlægning af arbejdsopgaver og medarbejdersammensætning. Sundhedsvæsenet er hele tiden under udvikling og vi skal derfor også sikre en fleksibel opgavevaretagelse, hvor de sundhedsfaglige kompetencer, der er til rådighed, udnyttes bedst muligt. Det betyder også, at kompetencerne efter min opfattelse skal flytte med, hvis opgaverne ændrer sig eller mere hensigtsmæssigt håndteres og tilrettelægges anderledes med blik for kvalitet og effektiv ressourceudnyttelse, samt en løbende kompetenceudvikling af personalet.

Den i spørgsmålet omtalte rapport fra KORA fra november 2013 viser en række forskelle i medarbejdersammensætningen mellem regioner og sygehuse med fokus på andelen af social- og sundhedsassistenter og beskriver bl.a. et fald i antallet af SOSU-assistenter på sygehusene siden 2010.

Jeg er optaget af, at alle sundhedsvæsenets faggrupper, herunder social- og sundhedsassistenter, kan anvende deres kompetencer til gavn for patienterne. Derfor skal der naturligvis hele tiden være opmærksomhed på, hvordan opgaverne mellem faggrupper fordeles mest hensigtsmæssigt, og hvordan man understøtter en hensigtsmæssig opgaveglidning mellem faggrupperne. Det gælder i høj grad også i forhold til gruppen af SOSU-assistenter, som der her er fokus på. Det er vigtigt, at opgaverne løses på lavest effektive omkostningsniveau, og at der på de forskellige afdelinger på sygehusene er fokus på, at fordele opgaver efter kompetencer ikke titler eller faggrupper.

SOSU-assisterne har uden tvivl en række vigtige kompetencer at tilbyde, og der bør naturligvis kontinuerligt fokus på, hvordan man får disse mere i spil, når opgaverne ændrer sig.

Den skitserede udvikling blandt SOSU-assistenten på sygehusene bør efter min opfattelse også ses i lyset af udviklingen bl.a. i opgavevaretagelsen mellem kommuner og regioner.

Sundhedsvæsenet har været og er inde i en udvikling, der bl.a. omfatter kortere og mere effektive indlæggelser, øget ambulante behandling og nye muligheder for behandling og pleje udenfor sygehus, fx pga. telemedicin. Der er bl.a. på denne baggrund og i forlængelse af kommunalreformen sket en udbygning af de nære sundhedstilbud. Den udvikling kan være en af forklaringerne på, at antallet af SOSU-assistenten ansat i kommunerne er steget med mere end 30 pct. siden 2007, ifølge kommunerne.

Når det kommer til den konkrete medarbejdersammensætning på et sygehus, er det regionerne og sygehusledelsens ansvar at sikre den sammensætning af kompetencer, der kan skabe den bedst mulige behandling af patienterne på landets sygehuse. Jeg finder det vigtigt, at regioner og sygehuse sikrer at sundhedspersonalets samlede kompetencer bringes rigtigt i spil, og at opgaverne fordeles fagligt og kvalitetsmæssigt hensigtsmæssigt mellem de forskellige faggrupper, så det afspejler behovene i et dynamisk sundhedsvæsen. Derfor skal der naturligvis kontinuerligt fokus på, hvordan fx kompetencerne blandt SOSU-assistenten kommer i spil og udvikles, så de bedst understøtter behovene i sundhedsvæsenet.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Naja Warrer Iversen